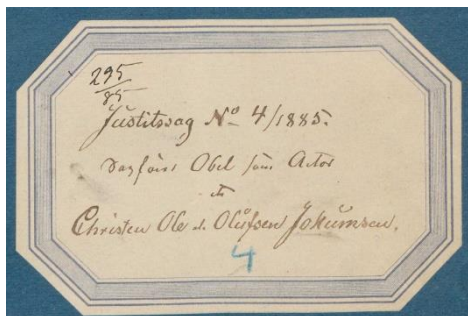

Elbo m. fl. Herredes Politiret.

Kopi fremlagt i Højesteret 1885

[Oversigtsbilleder](#)

Aar 1885, den 29 Maj Form. Kl. 11 blev Elbo m. fl. Herredes Politiret sat paa Raadhuset i Fredericia af den ordinære Dommer og nedentegnede Retsvidner, hvor der foretoges: No. 44/1885 Forhør over Christen Ole Jochumsen.

Arrestanten fremstod i Frihed og forklarede saaledes: Hans fulde navn er som anf. Christen Ole Jochumsen. Han er født i Veest Sogn, Anst m. fl. Herreder den 13 Sept. 1857. Hans Forældre ere Husmand Jochum Andersen og Hustru Kirsten Margrethe Christensen. Hans Fader har været Baptist, men Comperenten er døbt i Folkekirken i Weerst Kirke, derimod er han ikke confirmeret. Han har opholdt sig paa forskell. Steder vesterpaa og blev den 8. April 1882 gift i Vorbasse med Else Mettea Andersen. Hans Kone havde Ophold hos sin Søster i Vorbasse. Han forlod hende hen i Sommeren samme Aar og søgte Arbejde forskellige Steder navnlig i Horsenseggen. I Marts 1883 kom han til at tjene paa Østedgaard og tjente der til 1ste Maj d. A. Samme Aar kom Christine Olsen dertil. Han har omtrent lige side hun kom dertil, jævnlige haft legemlig Omgang med hende, men noget egentlig Kjæresteforhold har ikke fundet sted, navnlig har der ikke være Tale om Ægteskab. Ved Nytaarstid 1884 mødte hans Kone, der havde faaet at vide, hvor han opholdt sig, paa Østedgaard og derved fik Christine Olsen at vide, at han var gift, hvilket dog ikke bevirkede nogen forandring i Forholdet. Hans Kone tog derefter Tjeneste paa Ravnholt Gaard i Gjesten Sogn. Forholdet til Christine Olsen fortsattes og saa kom den tid, da hun skulle forlade Østedgaard, nemlig den 1 November 1884. Han var dengang i stor Pengeforlegenhed. Han havde brugt sin løn og skulde anbringe sin Kone i Folsted samt skaffe de fornødne Midler til Hendes Ophold og det vidste han ingen Raad til. Han vidste at Christine Olsen maatte have et efter Omstændighederne temmelig betydeligt Beløb tilgode og disse Penge besluttede han at tilvende sig. Han kunde jo nok have taget dem fra hende uden at slaa hende ihjel, men saa tænkte han jo paa, at hun strax vilde melde ham, og da han ikke kunde opgive beslutningen om at faa fat paa Pengene, besluttede han sig til at myrde hende og tilvende sig Pengene. Denne beslutning fatte han omtrent 8 Dage før at Gjerningen blev udført. Da det var nødvendigt for hans Beslutnings Udførelse, at han kunde blive ene med hende om Natten lavede han hele Historien om, at hun skulle have hans Kones Plads paa Ravnholt Gaard og at det var hensigtsmæssigst at de tog fra Fredericia med Nattoget den 31 Oktober, for at hun kunde møde på Gården den 1 November om Morgenen. Af denne Historie er intet andet sandt, end at hans Kone den 1 November skulle forlade sin Tjeneste paa Ravnholt Gaard. Han aftalte derefter med Christine, at de om Aftenen den 31 skulde mødes ved en Jernbanebom, der ligger hvor Lorentzen og Niels Jensens Mark støder sammen omtrent i nordvestlig Retning for den under Sagen omhandlede Mergelgrav. Comp. Skulde komme fra Pjedsted, hvor han havde haft et Ærinde, og hun skulle komme fra Østedgaard. De mødtes ogsaa paa dette sted og hun var kommet først (Kl. maatte dengang have været omtrent 8 Aften) Hun var

alene og han saa ikke, at hun havde været ledsaget af nogen. Efterat de havde talt lidt sammen, foreholdt han hende, at der var god tid for at naa til Fredericia, der havde ikke imellem dem været talt om, at de skulde søge at naa Aftentoget ved Pjedsted. Da der var godt tid, foreslog han hende, at de kunde opholde dem noget hos Husmand Peder Christian paa Østedgaards Mark, der er gift med Comp's Søskendebarn. For at komme dertil, gik de tværsover Østedgaards Mark og kom da forbi den under denne Sag ofte nævnte Mergelgrav. Her satte de sig ned ved Gravens sydvestlige Side, hvor der er nogle Buske og talte sammen vel omtrent et Kvarterstid. De sad på Kanten af Graven, saavidt han husker sad hun paa hans højre Side. Et graat Schawl havde hun lagt ved Siden tilligemed de under Nr. 13 fremlagte Støvler, som hun havde i haanden. Saavidt han mindes havde hun et Tørklæde om Hovedet, hendes øvrige Tøj var i en Pakke eller en Slags Sæk, dannet af det Slags Lærred, som bruges til Kunstgødning. Denne Pakke laa ogsaa ved Siden. Da han nu besluttede, at han skulle Gjerningen udfører væltede han hende om og greb hende med den højre Haand fast om Struben. Hun udstødte vel et Par Hyl og strittede imod, men han holdt fast og fik hende nedad Skraaningen til Vandet. Her holdt han hendes Hoved under Vandet omtrent en 5 Minutter, indtil at Bevægelse ophørte og Livet var udslukket. Han holdt hele Tiden, medens Hovedet var under Vandet, sin Haand fast trykket paa Struben. Under dette var han selvfølgelig selv ude i Vandet omtrent til Knæerne, men der var dengang ikke nær saa meget Vand i Graven som nu og Skraaningen var ikke stejlere end at han vinde Fodfæste der. Da Livet var udslukket, trak han Liget ind til Land og undersøgte det for at finde Pengene først i Lommerne og derefter paa Brystet, hvor Pengene (58 Kroner) fandtes. Derefter aftog han hendes ene Strømpebaand, fyldte Skjørtet med Ler ombandt dette med Strømpebaandet, saa at det dannede en Pose og skjød da Liget saa langt ud i Graven som han kunde naa, hvor det strax sank ligeud for det Sted, hvor han havde myrdet hende. Han har ellers ikke plyndret Liget og navnlig ikke aftaget hendes Fodtøj. Saavidt han ved, havde hun Fjersko paa og dem beholdt Liget paa. Derefter tog han Pakken eller sækken med hendes gamle Tøj i hvoraf han ikke udtog noget, fyldte den med Sten og Ler og kastede den ud i Graven paa det samme Sted. Han tilvendte sig derefter, foruden Pengene, Schawlwt og Støvlerne og gik strax tilbage til Østedgaard. Han var vel blevet vaad paa Fødderne, men ikke videre snavset paa Hænder og Arme. Paa Østedgaard gjemte han i sit Skab, Pengene, Schawlet og Støvlerne. Han talte et Øjeblik med Svinerøgteren Niels, der spurgte ham, Hvor han havde været, hvortil han svarede, at han havde været et ærinde i Pjedsted. Kort efter gik han op til Peter Christian paa Østedgaard Mark til de andre karle han antager, at Kl. dengang maatte være omtrent 9½ men mulig har han taget fejl m Hensyn til Tidens Beregning. Han deltog med de andre Karle i deres Gilde og vendte hjem til Østedgaard henad Kl 12 hvor de strax alle gik til Ro.

Paa Anledning erklærer han, at han førend Gjerningen var udført ikke tænkte på, hvor skrækkelig den var, idet hans Tanker kun var rettet paa, at han vilde have Pengene. Saasnart Gjerningen var udført, blev han slagen af Rædsel derover, men da var det selvfølgelig for sent. Han har efter Mordet fortsat sit liderlige Levned og han har levet i et utugtigt Forhold til en paa Østedgaard tjenende Pige Amalie, som dog var frugtsommelig, da han traadte i Forhold til hende.

Han har været overbevist om, at dette nok vilde blive opdaget og han har derfor været plaget af Samvittighedsnag og Skræk for Følgerne, hvorfor han for at dæmpe disse Tanker har Drukket mere end tidligere, skjøndt det heller ikke har været lidt.

Om Morgenen den 1 November f. A. fik han en Vogn fra Østedgaard og kørte sit Tøj til det Hus i Folsted, hvor han havde Lejet Bolig til sin Kone. Samme Dags Eftermiddag tog han

med Toget til Lunderskov og derfra til Ravnholtgaarden hvorfra han den 2 November hjembragte Komen til Folsted. Her forblev han et Par Dage, saa det er vistnok rigtigt, at han igjen tiltraadte sin Tjeneste paa Østedgaard den 5 November. Han forblev paa Østedgaard til 1 ste Maj, da han tog til Folsted og flyttede derfra med Kone og Gods den 2 Maj til Lindknud Hede, hvor han opholdt sig, til han blev anholdt Natten imellem 5 te og 6 te Maj.

O. R. Afg. til Bevo.

Forhøret udsat
Politiretten hævet
H. Becher

Retsvidner
Lorentzen Damsgaard